

Fiskeripolitisk redegørelse 1997 af 4/2 98 (Redegørelse nr. R 14).

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

1. INDLEDNING

Danmark hører til blandt verdens betydelige fiskerinationer. Vi befinder os samtidig i en tid, hvor den globale udviklingen inden for fangst, forarbejdning og afsætning af fiskeprodukter hastigt ændrer forudsætningerne for erhvervet. Dansk fiskeri kan ikke være upåvirket heraf, og Regeringen ønsker med redegørelsen at styrke helhedsopfattelsen af fiskerisektorens udviklingsmuligheder for at skabe størst mulig klarhed om vilkårene for fiskerisektorens udvikling nu og frem til år 2002, når EU's fiskeripolitik revideres eventuelt i et udvidet Fællesskab.

Redegørelsen er opbygget i tre dele. Kapitel 2 – 4 beskriver de fiskeripolitiske rammebetingelser og det biologiske grundlag for forvaltningen. Kapitel 5 – 7 beskriver forvaltningen og de væsentligste problemområder. I kapitel 8 angives Regeringens vurdering af de væsentligste problemområder, strategiske mål og konkrete indsatsområder for fiskeripolitikken i de kommende år.

Redegørelsen er vedlagt 4 bilag med en mere uddybende beskrivelse af I) den biologiske rådgivning, II) fiskerityper, III) discardproblematikken og IV) dansk fiskeri 1996.

2. FISKERIPOLITIKKENS RAMMER

2.1 De internationale rammebetingelser

Ressourcepolitikken

Fiskeripolitikken skal respektere et overordnet forvaltningsgrundlag vedtaget i FN og i en række multilaterale og bilaterale aftaler. Disse overordnede forvaltningsrammer omfatter såvel internationalt farvand som nationale fiskerizoner.

- De vigtigste globale konventioner er,
1. FN's havretskonvention fra 1982, som opstiller de overordnede betingelser for udnyttelsen af de levende marine ressourcer på det åbne hav uden for national jurisdiktion og i de nationale fiskerizoner, herunder retningslinierne for internationalt samarbejde,
 2. FAO's aftale fra 1993, om fiskerifartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav,

3. FN-aftalen fra 1995, om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. Aftalen omfatter fiskebestande, som lever i et område, der omfatter flere nationale fiskerizoner, eller som vandrer mellem flere nationale fiskerizoner og internationalt farvand,
4. FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri fra 1995, som omfatter retningslinier for bl.a. fiskeriaktiviteter, herunder udvikling af selektive redskaber med henblik på at undgå discard, fiskeriforvaltning, kontrol, handel, akvakultur og fiskeriforskning.

FAO's adfærdskodeks er i modsætning til de øvrige konventioner ikke retligt bindende, men tillægges stor politisk betydning ved udformningen af de fremtidige forvaltningskriterier, da den opstiller en række regler for god forvaltningsskik, som skal sikre en bæredygtig udnyttelse af havets levende ressourcer.

I FAO drøfter man løbende, hvordan principperne og retningslinierne i kodeksen kan omsættes til operationelle forvaltningskriterier.

Herudover foregår der en løbende overvågning af den globale fiskeriforvaltning i FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling (CSD), og fiskeri forventes at blive et af hovedtemaerne på Kommissionens møde i 1999. Her vil man sætte fokus på overkapaciteten i verdens fiskerflåder og drøfte hvordan man kan reducere discard. Beslutningen om Kommissionens fremtidige arbejdsprogram vil blive truffet endeligt på FN's generalforsamlings særlige samling, som finder sted i juni måned 1997.

Regionalt er det nyligt afholdte midtvejsministermøde i Bergen mellem miljø- og fiskeriministre fra landene omkring Nordsøen et eksempel på, at fiskeripolitikken skal ses i et bredt perspektiv. Formålet med dette møde var at drøfte samspillet imellem fiskeri og havmiljø med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling og en udnyttelse af de levende marine ressourcer under hensyntagen til behovet for at beskytte det marine økosystem.

For så vidt angår den regionale fiskeriregulering spiller de internationale fiskeriforvaltningsorganisationer en stor rolle. Størstedelen af bestandene på det åbne hav i Nordatlanten og i Østersøen forvaltes gennem multilaterale aftaler. Disse organisationer er i færd med at analysere hvorledes de senere års globale aftaler kan implementeres i fiskeriforvaltningen.